

Պարույր Սևակ

Վերնագիրը վերջում 4

Հանկարծ զգում եմ ինձ ազատ - այնպե՛ս,

Ինչպես հովատակն՝ արոտում արձակ,

Ինչպես կրակը՝ վառվող անտառում...

Թվում է՝ կյանքում ամե՛նքն են խելոք,

Ամե՛նքն են իրոք ամե՛ն ինչ զգում...

-Այդ... ես եմ երգում՝

Միայն ի՛նձ համար:

18.XII.1959թ.

Թիֆլիս